377R0355

23.2.77 'Επίσημη 'Εφημερίδα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων 'Αριθ. N 51/1

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) ἀριθ. 355/77 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

τῆς 15ης Φεβρουαρίου 1977

περί κοινῆς δράσεως γιά τή βελτίωση τῶν συνθηκῶν μεταποιήσεως καί ἐμπορίας τῶν γεωργικῶν προϊόντων

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Ἔχοντας ὑπόψη:

τή συνθήκη περί ἱδρύσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος καί ἰδίως τά ἄρθρα 42 καί 43,

τήν πρόταση τῆς 'Επιτροπῆς,

τή γνώμη τῆς Συνελεύσεως(1),

τή γνώμη τῆς Οἰκονομικῆς καί Κοινωνικῆς 'Επιτροπῆς(2),

'Εκτιμώντας:

ὅτι στήν Κοινότητα ἡ μεγίστη πλειονότης τῶν γεωργικῶν προϊόντων ὑποβάλλεται σέ μεταποίηση πρίν φθάσει στόν τελικό καταναλωτή· ὅτι, ἐπί πλέον, ἡ βελτίωση τῶν διεργασιῶν μεταποιήσεως καί ἐμπορίας τῶν γεωργικῶν προϊόντων καί ἰδιαίτερα ἡ βελτίωση τῆς ποιότητος καί παρουσιάσεώς τους, διανοίγει εὐρύτερες ἀγορές, αὐξάνει τήν ἀξία τῶν προϊόντων καί συμβάλλει μ' αὐτό τόν τρόπο στήν αὔξηση τῆς παραγωγικότητος στή γεωργία·

ὅτι τά μέτρα πού προβλέπονται σ' αὐτό τόν τομέα εἶναι κοινοτικοῦ χαρακτῆρος καί ἀποβλέπουν στήν ἐπίτευξη τῶν στόχων πού προσδιορίζονται στό ἄρθρο 39 παράγραφος 1 ὑπό α) τῆς συνθήκης· ὅτι, ὡς ἐκ τούτου, συνιστοῦν κοινή δράση κατά τήν ἔννοια τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 729/70 τοῦ Συμβουλίου τῆς 21ης 'Απριλίου 1970 περί χρηματοδοτήσεως τῆς κοινῆς γεωργικῆς πολιτικῆς(3), ὅπως τροποποιήθηκε τελευταῖα ἀπό τόν κανονισμό (ΕΟΚ) ἀριθ. 2788/72(4)·

ὅτι γιά νά ἐξασφαλίζεται ὁλοκληρωμένη βελτίωση στή μεταποίηση καί ἐμπορία τῶν γεωργικῶν προϊόντων, ἡ χρηματοδοτική συμμετοχή τοῦ Τμήματος Προσανατολισμοῦ τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Γεωργικοῦ Ταμείου Προσανατολισμοῦ καί 'Εγγυήσεων σέ σχέδια ἐπενδύσεων, θά πρέπει νά ἐξαρτᾶται ἀπό τήν ὑπαγωγή αὐτῶν τῶν σχεδίων σέ εἰδικά προγράμματα πού περιλαμβάνουν λεπτομερή ἀνάλυση τῆς καταστάσεως τοῦ τομέως καί τῶν σχεδιαζομένων βελτιώσεων·

ὅτι, γιά νά τύχουν κοινοτικῆς χρηματοδοτήσεως, τά σχέδια πρέπει νά ἐξασφαλίζουν κυρίως τή βελτίωση καί τήν ὀρθολογικότητα τῶν διαρθρώσεων μεταποιήσεως καί ἐμπορίας τῶν γεωργικῶν προϊόντων καθώς καί ἕνα διαρκές θετικό ἀποτέλεσμα στή γεωργία·

ὅτι, γιά τόν προσανατολισμό τῆς ἐνισχύσεως τοῦ Ταμείου, πρέπει νά προβλέπονται τά κριτήρια πού ἐπιτρέπουν τόν προσδιορισμό τῶν σχεδίων πού θά ληφθοῦν ὑπόψη σέ πρώτη φάση·

ὅτι, γιά νά ἐξασφαλίζεται ἡ ἁρμονία μεταξύ τῶν μέτρων πού λαμβάνονται ἀπό τήν Κοινότητα καί αὐτῶν πού λαμβάνονται ἀπό τό Κράτος Μέλος, πρέπει τό ἐνδιαφερόμενο Κράτος Μέλος νά ἐγκρίνει τά πρός χρηματοδότηση ἀπό τό Ταμεῖο σχέδια καί νά συμμετέχει ἐπίσης στή χρηματοδότησή τους·

ὅτι, γιά νά ἐξασφαλίζεται ἀπό τούς δικαιούχους ἡ τήρηση τῶν ὅρων πού τίθενται κατά τή χορήγηση τῆς ἐνισχύσεως ἀπό τό Ταμεῖο, πρέπει νά προβλέπεται μία διαδικασία ἀποτελεσματικοῦ ἐλέγχου καθώς καί ἡ δυνατότης ἀναστολῆς, μειώσεως ἤ διακοπῆς τῆς ἐνισχύσεως ἀπό τό Ταμεῖο·

ὅτι μία ἐνίσχυση ἀπό τό Ταμεῖο ὑπό μορφή κεφαλαιακῆς ἐπιδοτήσεως ἴσης μέ τό 25% κατ' ἀνώτατο ὅριο τοῦ ποσοῦ τῆς ἐπενδύσεως, ἀποτελεῖ κατάλληλη συμμετοχή γιά τήν πραγματοποίησή της· ὅτι, ἐν τούτοις, λαμβάνοντας ὑπόψη τίς ἰδιαίτερες δυσκολίες πού ὑφίστανται σέ ὁρισμένες περιφέρειες θά ἦταν δυνατόν νά δικαιολογηθεῖ μία αὐξημένη συμμετοχή γιά ὁρισμένα σχέδια·

ὅτι ἡ ἐνίσχυση ἀπό τό Ταμεῖο δέν πρέπει νά ἐπηρεάζει ἤ νά δύναται νά ἐπηρεάζει τούς ὅρους ἀνταγωνισμοῦ κατά τρόπο ἀσυμβίβαστο μέ τίς ἀρχές τῆς συνθήκης· ὅτι, πρός τό σκοπό αὐτόν κυρίως, δέν πρέπει οὔτε νά ἐνδυναμώνει οὔτε νά δημιουργεῖ μία δεσπόζουσα θέση στήν κοινή ἀγορά ἤ σέ σημαντικό τμῆμα αὐτῆς, ἐκτός ἄν αὐτό κρίνεται ἀπαραίτητο γιά τήν ἐπίτευξη τῶν στόχων τοῦ παρόντος κανονισμοῦ·

ὅτι ἡ ἐνίσχυση ἀπό τό Ταμεῖο γιά μία περίοδο πέντε ἐτῶν καί γιά ἕνα προβλεπόμενο κόστος 400 ἑκατομμυρίων λογιστικῶν μονάδων δύναται νά συνεισφέρει στή βελτίωση τῶν συνθηκῶν μεταποιήσεως καί ἐμπορίας τῶν γεωργικῶν προϊόντων·

ὅτι γιά τήν ἔγκριση τόσο τῶν προγραμμάτων ὅσο καί τῶν σχεδίων πρέπει νά καθορισθεῖ μία διαδικασία πού νά ἐξασφαλίζει στενή συνεργασία μεταξύ τῶν Κρατῶν Μελῶν καί τῆς 'Επιτροπῆς στά πλαίσια τῆς Μόνιμης 'Επιτροπῆς Γεωργικῶν Διαρθρώσεων, πού συνεστήθη μέ τό ἄρθρο 1 τῆς ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς 4ης

(1) ΕΕ ἀριθ. A 178 τῆς 2.8.1976, σ. 36.
(2) ΕΕ ἀριθ. A 45 τῆς 27.2.1976, σ. 11.
(3) ΕΕ ἀριθ. N 94 τῆς 28.4.1970, σ. 13.
(4) ΕΕ ἀριθ. N 295 τῆς 30.12.1972, σ. 1.

Δεκεμβρίου 1962, περί τοῦ συντονισμοῦ τῶν γεωργικῶν διαρθρωτικῶν πολιτικῶν(1) ἤ γιά θέματα σχετικά μέ τήν ἁλιεία, στά πλαίσια τῆς ἀνωτέρω ἐπιτροπῆς καί τῆς Μόνιμης Ἐπιτροπῆς Δομῶν Ἁλιείας, πού συνεστήθη μέ τό ἄρθρο 11 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 101/76 τοῦ Συμβουλίου τῆς 19ης Ἰανουαρίου 1976 περί δημιουργίας κοινῆς πολιτικῆς ἐπί τῶν διαρθρώσεων στόν τομέα τῆς ἁλιείας(2)· ὅτι, στήν περίπτωση τῶν σχεδίων, πρέπει ἐπίσης νά προβλέπεται διαβούλευση μέ τήν ἐπιτροπή τοῦ Ταμείου, πού ἀναφέρεται στό ἄρθρο 11 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 729/70·

ὅτι, γιά τά πρῶτα ἔτη ἐφαρμογῆς τῆς κοινῆς δράσεως καί γιά νά ληφθεῖ ὑπόψη ὁ χρόνος πού ἀπαιτεῖται γιά τήν κατάρτιση τῶν προγραμμάτων, πρέπει νά προβλέπεται ἡ δυνατότης χρηματοδοτήσεως σχεδίων πού δέν ὑπάγονται στά προγράμματα αὐτά,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Ἄρθρο 1

1. Γιά νά θελτιωθεῖ ἡ διάρθρωση τῶν ἀγορῶν τῶν γεωργικῶν προϊόντων καί, ἰδιαίτερα, γιά νά διευκολυνθοῦν οἱ προσαρμογές ἤ οἱ προσανατολισμοί τῆς γεωργίας, πού καθίστανται ἀπαραίτητοι ἀπό τίς οἰκονομικές συνέπειες τῆς κοινῆς γεωργικῆς πολιτικῆς ἤ πού τείνουν νά ἱκανοποιήσουν τίς ἀπαιτήσεις τῆς πολιτικῆς αὐτῆς, συνιστᾶται κοινή δράση γιά νά διευκολύνει τήν ἀνάπτυξη ἤ τήν ὀρθολογικότερη διαχείριση τῶν ἐπιχειρήσεων πού ἀσχολοῦνται μέ τήν ἐπεξεργασία, μεταποίηση ἤ ἐμπορία τῶν γεωργικῶν προϊόντων.

2. Ὅλα τά μέτρα πού προβλέπονται στόν παρόντα κανονισμό συνιστοῦν κοινή δράση κατά τήν ἔννοια τοῦ ἄρθρου 6 παράγραφος 1 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 729/70.

3. Ἡ Ἐπιτροπή δύναται νά χορηγεῖ, σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τῶν Τίτλων III καί IV, τήν κοινή δράση χρηματοδοτήσεως μέσω τοῦ Τμήματος Προσανατολισμοῦ τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Γεωργικοῦ Ταμείου Προσανατολισμοῦ καί Ἐγγυήσεων, ἐφ' ἑξῆς καλουμένου «Ταμείου», σχέδια τά ὁποῖα περιλαμβάνονται στά εἰδικά προγράμματα πού περιγράφονται στόν τίτλο I καί πληροῦν τούς ὅρους τοῦ Τίτλου II.

ΤΙΤΛΟΣ I

Εἰδικά προγράμματα

Ἄρθρο 2

Τά εἰδικά προγράμματα, πού ἐφεξῆς καλοῦνται «προγράμματα», ἀποσκοποῦν στήν ἀνάπτυξη ἤ τήν ὀρθολογικότητα τῆς ἐπεξεργασίας, μεταποιήσεως ἤ ἐμπορίας ἑνός ἤ περισσοτέρων γεωργικῶν προϊόντων σ' ἕνα τμῆμα ἤ σ' ὁλόκληρη τήν Κοινότητα.

Τά προγράμματα καταρτίζονται ἀπό τά Κράτη Μέλη.

Ἄρθρο 3

1. Τά προγράμματα περιλαμβάνουν τουλάχιστον τά ἀκόλουθα στοιχεῖα:

α) τόν καθορισμό τῆς γεωγραφικῆς περιοχῆς καί τοῦ τομέως, πού καλύπτεται ἀπό τό πρόγραμμα καθώς καί τούς λόγους τοῦ καθορισμοῦ αὐτοῦ·

β) τήν ὑφισταμένη κατάσταση καί τίς τάσεις πού δύνανται νά προκύπτουν ἀπ' αὐτή, ἰδιαίτερα σ' ὅ,τι ἀφορᾶ:

— τήν οἰκονομική καί κοινωνική κατάσταση τῆς γεωγραφικῆς περιοχῆς γενικά, στό μέτρο πού αὐτή ἔχει σημασία γιά τό πρόγραμμα καί ἰδιαίτερα τίς προοπτικές διεξόδων τῶν γεωργικῶν προϊόντων,

— τή σπουδαιότητα τῆς γεωργικῆς δραστηριότητος,

— τήν κατάσταση τοῦ τομέως μεταποιήσεως καί ἐμπορίας τῶν γεωργικῶν προϊόντων, πού ἀποτελοῦν ἀντικείμενο τοῦ προγράμματος καί ἰδίως τίς ὑφιστάμενες δυναμικότητες τῶν ἀναφερομένων ἐπιχειρήσεων·

γ) τίς ἀνάγκες πού πρέπει νά ἱκανοποιηθοῦν ἀπό τό πρόγραμμα καί τούς στόχους πού ἐπιδιώκει, ἰδιαίτερα τίς δυναμικότητες πού πρέπει νά ἐπιτευχθοῦν·

δ) τήν οἰκονομική σπουδαιότητα τοῦ προγράμματος γιά τά ἀναφερόμενα προϊόντα καί τίς ἐπιπτώσεις του γιά τίς γεωργικές ἐπιχειρήσεις στήν ἀναφερόμενη γεωγραφική περιοχή·

ε) τά μέσα πού προβλέπονται γιά τήν ἐπίτευξη τῶν στόχων τοῦ προγράμματος, ἰδίως τό συνολικό ποσό τῶν ἐπενδύσεων·

στ) τή σχέση τοῦ προγράμματος μέ ἄλλα ἐνδεχόμενα μέτρα ἐνθαρρύνσεως τῆς ἁρμονικῆς ἀναπτύξεως τῆς καθόλου οἰκονομίας τῆς ἀναφερομένης γεωγραφικῆς περιοχῆς·

ζ) τόν προβλεπόμενο χρόνο πού ἀπαιτεῖται γιά τήν ἐκτέλεση τοῦ προγράμματος, ὁ ὁποῖος κατ' ἀρχήν δέν πρέπει νά ὑπερβαίνει τά τρία ἕως πέντε ἔτη.

2. Τά στοιχεῖα πού ἀναφέρονται στήν παράγραφο 1 δέν πρέπει νά εἶναι παρωχημένα.

Ἄρθρο 4

1. Τά προγράμματα καθώς καί οἱ ἐνδεχόμενες προσαρμογές τους διαβιβάζονται στήν Ἐπιτροπή ἀπό τό Κράτος Μέλος ἤ τά Κράτη Μέλη, στό ἔδαφος τῶν ὁποίων πρέπει νά ἐκτελεσθοῦν.

2. Κατ' αἴτηση τῆς Ἐπιτροπῆς, τό Κράτος Μέλος ἤ τά Κράτη Μέλη πού καλύπτονται ἀπό ἕνα πρόγραμμα ὑποβάλλουν συμπληρωματικά στοιχεῖα ἐκτιμήσεων στά πλαίσια τῶν πληροφοριῶν πού ἀπαιτοῦνται δυνάμει τοῦ ἄρθρου 3.

Ἄρθρο 5

Ἐντός ἕξι μηνῶν ἀπό τήν ἡμερομηνία λήψεως κάθε προγράμματος ἤ τῶν προσαρμογῶν αὐτοῦ καί ὑπό τόν ὅρο, ὅτι ὅλα τά στοιχεῖα, πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο 3

(1) ΕΕ ἀριθ. 136 τῆς 17.12.1962, σ. 2892/62.
(2) ΕΕ ἀριθ. N 20 τῆς 28.1.1976, σ. 19.

ἔχουν παρασχεθεῖ, ἡ Ἐπιτροπή ἀποφασίζει περί τῆς ἐγκρίσεώς τους σύμφωνα μέ τή διαδικασία πού προβλέπεται στό ἄρθρο 22.

ΤΙΤΛΟΣ ΙΙ

Σχέδια

Ἄρθρο 6

1. Κατά τήν ἔννοια τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, ὡς «σχέδιο» νοεῖται κάθε σχέδιο κρατικῆς, ἡμικρατικῆς ἤ ἰδιωτικῆς ἐπενδύσεως πού ἀναφέρεται, ἐν ὅλω ἤ ἐν μέρει, σέ ἐγκαταστάσεις ἤ/ καί ἐξοπλισμούς προορισμένους γιά:

α) τήν ὀρθολογικότητα ἤ ἀνάπτυξη τῆς ἀποθεματοποιήσεως, τῆς συσκευασίας, τῆς συντηρήσεως, τῆς ἐπεξεργασίας ἤ μεταποιήσεως τῶν γεωργικῶν προϊόντων·

β) τή βελτίωση τῶν κυκλωμάτων ἐμπορίας·

γ) τήν καλύτερη γνώση τῶν στοιχείων σχετικά μέ τίς τιμές καί τή διαμόρφωσή τους στίς ἀγορές τῶν γεωργικῶν προϊόντων.

2. Ὁ παρών κανονισμός δέν ἐφαρμόζεται γιά ἐπενδύσεις στό στάδιο τοῦ λιανικοῦ ἐμπορίου.

Ἄρθρο 7

1. Τά σχέδια ἀναφέρονται στήν ἐμπορία τῶν προϊόντων πού καθορίζονται στό παράρτημα ΙΙ τῆς συνθήκης ἤ στήν παραγωγή τῶν μεταποιημένων προϊόντων πού περιλαμβάνονται στό παράρτημα αὐτό.

2. Ἐφ' ὅσον κρίνεται ἀναγκαῖο, τό Συμβούλιο δύναται νά ἀποφασίζει μέ εἰδική πλειοψηφία, κατόπιν προτάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς, ὅτι σχέδια εἶναι δυνατόν ἐπίσης νά ἀφοροῦν τή μεταποίηση τῶν γεωργικῶν προϊόντων πού ἀναφέρονται στό παράρτημα ΙΙ τῆς συνθήκης, σέ ἀγαθά πού δέν ὑπάγονται σ' αὐτό τό παράρτημα ἤ τήν ἐμπορία αὐτῶν τῶν ἀγαθῶν, ἄν καί ἐφ' ὅσον ἡ παραγωγή ἤ ἡ ἐμπορία τους ἀποτελεῖ σημαντική διέξοδο γιά τά ἀναφερόμενα γεωργικά προϊόντα.

Ἄρθρο 8

Λαμβανομένων ὑπόψη τῶν στόχων παραγωγῆς τῆς Κοινότητος, τό Συμβούλιο, μέ εἰδική πλειοψηφία, κατόπιν προτάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς, δύναται νά ἀναστείλει προσωρινά τήν ἐφαρμογή τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος κανονισμοῦ ἤ νά τίς τροποποιήσει γιά ὁρισμένους τομεῖς.

Ἄρθρο 9

1. Τά σχέδια πρέπει νά συμβάλλουν στή βελτίωση τῆς καταστάσεως στούς σχετικούς τομεῖς, ὡς πρός τή βασική γεωργική παραγωγή. Πρέπει ἰδίως νά ἐξασφαλίζουν στούς παραγωγούς τοῦ βασικοῦ γεωργικοῦ προϊόντος μία ἐπαρκή καί διαρκή συμμετοχή στά ἀπορρέοντα οἰκονομικά ὀφέλη.

2. Ἡ ἐνίσχυση ἀπό τό Ταμεῖο δύναται νά χορηγεῖται μόνο ἐφ' ὅσον ὁ δικαιοῦχος παρέχει ἐπαρκεῖς ἀποδείξεις ὅτι πληροῦνται οἱ ὅροι πού καθορίζονται στό ἄρθρο 7 καί στήν παράγραφο 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου. Πρέπει νά λαμβάνονται ὑπόψη, μεταξύ τῶν ἄλλων, συμφωνητικά μακροχρονίου προμηθείας, πού συνάπτονται μέ παραγωγούς τοῦ βασικοῦ γεωργικοῦ προϊόντος σέ λογικούς ὅρους γιά τούς παραγωγούς αὐτούς.

Ἄρθρο 10

Τά σχέδια πρέπει:

α) νά ἀποτελοῦν μέρος τῶν προγραμμάτων,

β) νά προσφέρουν ἐπαρκεῖς ἐγγυήσεις ὡς πρός τήν ἀποδοτικότητά τους,

γ) νά συνεισφέρουν στό διαρκές οἰκονομικό ἀποτέλεσμα τῆς βελτιώσεως τῶν διαρθρώσεων ἡ ὁποία ἐπιδιώκεται μέ τά προγράμματα.

Ἄρθρο 11

1. Μέ τήν ἐπιφύλαξη τοῦ ἄρθρου 9, ἡ ἐνίσχυση ἀπό τό Ταμεῖο περιορίζεται κατ' ἀρχήν γιά σχέδια πού ἀνταποκρίνονται σ' ἕνα ἤ περισσότερα ἀπό τά ἀκόλουθα κριτήρια:

α) συμβάλλουν στόν προσανατολισμό τῆς παραγωγῆς πού ἐπιδιώκεται ἀπό τήν κοινή γεωργική πολιτική ἤ προβλέπουν τή δημιουργία νέων διεξόδων γιά τή γεωργική παραγωγή, ἰδίως μέσω τῆς παραγωγῆς νέων προϊόντων·

β) δύνανται νά ἐλαφρύνουν τά βάρη τῶν μηχανισμῶν παρεμβάσεως τῶν κοινῶν ὀργανώσεων τῶν ἀγορῶν ἀνταποκρινόμενα στήν ἀνάγκη βελτιώσεως τῶν διαρθρώσεων μακροπρόθεσμα·

γ) εὑρίσκονται σέ περιφέρειες πού ἀντιμετωπίζουν ἰδιαίτερες δυσκολίες προσαρμογῆς στίς συνθῆκες καί τίς οἰκονομικές συνέπειες τῆς κοινῆς γεωργικῆς πολιτικῆς ἤ ὠφελοῦν αὐτές τίς περιφέρειες·

δ) συμβάλλουν στή σμίκρυνση ἤ βελτίωση τῶν κυκλωμάτων ἐμπορίας ἤ στήν ὀρθολογικότητα τῶν διεργασιῶν μεταποιήσεως τῶν γεωργικῶν προϊόντων·

ε) συμβάλλουν στή βελτίωση τῆς ποιότητος, παρουσιάσεως καί συσκευασίας τῶν προϊόντων ἤ στήν καλύτερη χρησιμοποίηση τῶν ὑποπροϊόντων, ἰδιαίτερα διά τῆς ἀνακυκλώσεως τῶν ἀπορριμμάτων.

2. Τό Συμβούλιο, δύναται μέ εἰδική πλειοψηφία, κατόπιν προτάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς, νά τροποποιεῖ ἤ νά συμπληρώνει τόν κατάλογο τῶν κριτηρίων πού ἀναφέρονται στήν παράγραφο 1.

Ἄρθρο 12

1. Κατά παρέκκλιση τοῦ ἄρθρου 10α, ἕως τήν 31η

Δεκεμβρίου 1980, σχέδια, πού σχετίζονται μέ τομεῖς καί γεωγραφικές περιοχές γιά τίς ὁποῖες δέν ἔχουν ἀκόμα ἐγκριθεῖ προγράμματα δύνανται νά τυγχάνουν τῆς ἐνισχύσεως τοῦ Ταμείου.

2. Ἀπό 1ης Ἰανουαρίου 1979, προτεραιότης γιά ἐνίσχυση ἀπό τό Ταμεῖο πρέπει νά δίδεται σέ σχέδια πού περιλαμβάνονται σέ ἐγκριθέντα προγράμματα.

ΤΙΤΛΟΣ III

Διαδικασία ἐξετάσεως τῶν σχεδίων

Ἄρθρο 13

1. Οἱ αἰτήσεις γιά ἐνίσχυση ἀπό τό Ταμεῖο πρέπει νά ὑποβάλλονται μέσω τοῦ ἐνδιαφερομένου Κράτους Μέλους πρίν ἀπό τήν 1η Μαΐου.

2. Ἡ Ἐπιτροπή ἀποφασίζει δύο φορές ἐτησίως ἐπί τῶν αἰτήσεων γιά ἐνίσχυση, πού ὑπεβλήθησαν. Οἱ ἀποφάσεις της πρέπει νά λαμβάνονται τό ἀργότερο, τήν 30ή Ἰουνίου καί τήν 31η Δεκεμβρίου.

Οἱ ἀποφάσεις πού λαμβάνονται κατά τό πρῶτο ἑξάμηνο τοῦ ἔτους ἀφοροῦν τίς αἰτήσεις γιά ἐνίσχυση πού ὑπεβλήθησαν τό ἀργότερο μέχρι τήν 31η Δεκεμβρίου τοῦ προηγουμένου ἔτους. Οἱ αἰτήσεις γιά ἐνίσχυση πού ὑπεβλήθησαν μεταξύ τῆς 1ης Ἰανουαρίου καί 30ῆς Ἀπριλίου δύνανται νά ἐξετάζονται μόνο κατά τό δεύτερο ἑξάμηνο τοῦ ἰδίου ἔτους.

3. Γιά νά τύχουν τῆς ἐνισχύσεως τοῦ Ταμείου τά σχέδια πρέπει νά ἔχουν ἐγκριθεῖ ἀπό τό Κράτος Μέλος, στό ἔδαφος τοῦ ὁποίου πρόκειται νά ἐκτελεσθοῦν.

4. Οἱ αἰτήσεις γιά ἐνίσχυση πρέπει νά συνοδεύονται ἀπό στοιχεῖα τά ὁποῖα νά ἀποδεικνύουν ὅτι τό σχέδιο πληροῖ τούς ὅρους πού προβλέπονται στόν Τίτλο II.

5. Τά στοιχεῖα πού πρέπει νά περιέχονται στίς αἰτήσεις καθώς καί ἡ μορφή ἐγκρίσεώς τους καθορίζονται σύμφωνα μέ τή διαδικασία πού προβλέπεται στό ἄρθρο 22, κατόπιν διαβουλεύσεως μέ τήν Ἐπιτροπή τοῦ Ταμείου ἐπί χρηματοδοτικῶν θεμάτων.

Ἄρθρο 14

1. Ἡ Ἐπιτροπή ἀποφασίζει γιά τή χορήγηση ἐνισχύσεως ἀπό τό Ταμεῖο σύμφωνα μέ τή διαδικασία, πού προβλέπεται στό ἄρθρο 22, κατόπιν διαβουλεύσεως μέ τήν ἐπιτροπή τοῦ Ταμείου ἐπί χρηματοδοτικῶν θεμάτων.

2. Ἡ ἀπόφαση τῆς Ἐπιτροπῆς κοινοποιεῖται στό ἐνδιαφερόμενο Κράτος Μέλος καθώς καί στό δικαιοῦχο.

Ἄρθρο 15

1. Κατά τή λήψη τῆς ἀποφάσεώς της, ἡ Ἐπιτροπή λαμβάνει ἰδιαιτέρως ὑπόψη της τή χορήγηση, στό ἐν λόγω σχέδιο, ἀμέσων ἤ ἐμμέσων ἐνισχύσεων γιά ἐπενδύσεις ἄλλες ἀπό αὐτές πού προβλέπονται στόν παρόντα κανονισμό. Πρός τό σκοπό αὐτό τό ἐνδιαφερόμενο Κράτος Μέλος πληροφορεῖ τήν Ἐπιτροπή περί αὐτῶν τῶν ἐνισχύσεων.

2. Τά σχέδια πού δύνανται νά τύχουν κοινοτικῆς ἐνισχύσεως στά πλαίσια ἄλλων κοινῶν μέτρων, κατά τήν ἔννοια τοῦ ἄρθρου 6 παράγραφος 1 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 729/70, δέν ἐμπίπτουν στόν παρόντα κανονισμό.

ΤΙΤΛΟΣ IV

Χρηματοδοτικές καί γενικές διατάξεις

Ἄρθρο 16

1. Ἡ προβλεπόμενη διάρκεια γιά τήν πραγματοποίηση τῆς κοινῆς δράσεως ἀνέρχεται σέ πέντε ἔτη ὑπολογιζόμενη ἀπό τήν 1η Ἰανουαρίου 1978.

2. Πρίν ἀπό τή λήξη τῆς περιόδου πού ἀναφέρεται στήν παράγραφο 1 ὁ παρών κανονισμός πρέπει νά ἐπανεξετασθεῖ ἀπό τό Συμβούλιο κατόπιν προτάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς.

3. Τό προβλεπόμενο κόστος τῆς κοινῆς δράσεως, πού ἐπιβαρύνει τό Ταμεῖο ἀνέρχεται γιά τήν περίοδο ἀπό 1ης Ἰανουαρίου 1978 ἕως 31ης Δεκεμβρίου 1982 σέ 400 ἑκατομμύρια λογιστικές μονάδες, δηλαδή ἕνα προβλεπόμενο κόστος 80 ἑκατομμυρίων λογιστικῶν μονάδων ἐτησίως.

4. Τό ἄρθρο 6 παράγραφος 5 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 279/70 ἐφαρμόζεται στόν παρόντα κανονισμό.

Ἄρθρο 17

1. Ἡ ἐνίσχυση ἀπό τό Ταμεῖο συνίσταται σέ κεφαλαιακές ἐπιδοτήσεις πού καταβάλλονται ἐφ' ἅπαξ ἤ σέ περισσότερες δόσεις.

2. Γιά κάθε σχέδιο, σχετικά μέ τήν πραγματοποιούμενη ἐπένδυση:

α) ἡ χρηματοδοτική συμμετοχή τοῦ δικαιούχου πρέπει νά εἶναι τουλάχιστον 50%·

β) ἡ χρηματοδοτική συμμετοχή τοῦ Κράτους Μέλους, στό ἔδαφος τοῦ ὁποίου πρόκειται νά ἐκτελεσθεῖ τό σχέδιο, πρέπει νά εἶναι τουλάχιστον 5%·

γ) ἡ ἐνίσχυση πού χορηγεῖται ἀπό τό Ταμεῖο εἶναι ἴση μέχρι 25%. Ἐν τούτοις, ἡ Ἐπιτροπή δύναται, σύμφωνα μέ τή διαδικασία πού προβλέπεται στό ἄρθρο 22, νά αὐξάνει σέ ποσό μέχρι 30% κατ' ἀνώτατο ὅριο, στήν περίπτωση τῶν σχεδίων πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο 11 ὑπό γ).

3. Ἡ ἐνίσχυση ἀπό τό Ταμεῖο γιά τά σχέδια πού προβλέπονται στό ἄρθρο 12 παράγραφος 1 δέν δύναται νά ὑπερβαίνει σέ σχέση μέ τήν πραγματοποιουμένη ἐπένδυση:

— τό 25% γιά τά σχέδια πού χρηματοδοτοῦνται κατά τά οἰκονομικά ἔτη 1978 καί 1979,

— τό 15% γιά τά σχέδια πού χρηματοδοτοῦνται κατά τό οἰκονομικό ἔτος 1980.

Ἄρθρο 18

Ἡ χορήγηση τῆς ἐνισχύσεως ἀπό τό Ταμεῖο δέν πρέπει νά ἐπηρεάζει τούς ὅρους ἀνταγωνισμοῦ κατά τρόπο ἀσυμβίβαστο μέ τίς ἀρχές πού περιέχονται στή συνθήκη.

Ἄρθρο 19

1. Ἡ ἐνίσχυση ἀπό τό Ταμεῖο χορηγεῖται σέ φυσικά ἤ νομικά πρόσωπα ἤ ἑνώσεις αὐτῶν πού τελικά ἐπιβαρύνονται μέ τό κόστος πραγματοποιήσεως τοῦ σχεδίου.

Ἡ ἐνίσχυση ἀπό τό Ταμεῖο καταβάλλεται μέσω φορέων πού ὁρίζονται γι' αὐτόν τό σκοπό ἀπό τό ἐνδιαφερόμενο Κράτος Μέλος.

2. Κατά τή διάρκεια τῆς περιόδου κατά τήν ὁποία χορηγεῖται ἡ ἐνίσχυση ἀπό τό Ταμεῖο, ἡ ὑπηρεσία ἤ ὁ φορέας πού ἔχει ὁρισθεῖ γιά τό σκοπό αὐτό ἀπό τό ἐνδιαφερόμενο Κράτος Μέλος διαβιβάζει στήν Ἐπιτροπή κατόπιν αἰτήσεώς της, ὅλα τά δικαιολογητικά ἔγγραφα, καθώς καί τά ἔγγραφα πού δύνανται νά ἀποδείξουν ὅτι πληροῦνται οἱ χρηματοδοτικοί ἤ οἱ λοιποί ὅροι, πού ἀπαιτοῦνται γιά κάθε σχέδιο. Ἡ Ἐπιτροπή δύναται, ἄν εἶναι ἀπαραίτητο, νά διενεργεῖ ἕναν ἐπί τόπου ἔλεγχο.

Κατόπιν διαβουλεύσεως μέ τήν ἐπιτροπή τοῦ Ταμείου ἐπί χρηματοδοτικῶν θεμάτων, ἡ Ἐπιτροπή δύναται νά ἀποφασίζει τήν ἀναστολή, τή μείωση ἤ τή διακοπή τῆς ἐνισχύσεως ἀπό τό Ταμεῖο, σύμφωνα μέ τή διαδικασία πού καθορίζεται στό ἄρθρο 22:

— ἄν τό σχέδιο δέν ἔχει ἐκτελεσθεῖ ὅπως εἶχε προβλεφθεῖ, ἤ

— ἄν ὁρισμένοι ἀπό τούς ὅρους πού ἀπαιτοῦνται δέν ἔχουν πληρωθεῖ, ἤ

— ἄν ὁ δικαιοῦχος, ἀντίθετα πρός τίς πληροφορίες πού περιέχονται στήν αἴτησή του καί πού περιλαμβάνονται στήν ἀπόφαση χορηγήσεως τῆς ἐνισχύσεως, δέν ἔχει ἀρχίσει τήν ἐγγυήσεις, πρίν ἀπό τή λήξη τῆς ἀνωτέρω περιόδου, ὅτι τό σχέδιο θά ἐκτελεσθεῖ.

Ἡ ἀπόφαση κοινοποιεῖται στό ἐνδιαφερόμενο Κράτος Μέλος καθώς καί στό δικαιοῦχο.

Ἡ Ἐπιτροπή ἀνακτᾶ τά ποσά τῶν ὁποίων ἡ καταβολή δέν εἶναι πλέον δικαιολογημένη.

3. Μέ τήν ἐπιφύλαξη τοῦ ἄρθρου 6 παράγραφος 5 τοῦ χρηματοδοτικοῦ κανονισμοῦ τῆς 25ης Ἀπριλίου 1973, πού ἐφαρμόζεται στό γενικό προϋπολογισμό τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων([1]), ὅπως τροποποιήθηκε τελευταῖα ἀπό τό χρηματοδοτικό κανονισμό τῆς 21ης Δεκεμβρίου 1976([2]), οἱ πιστώσεις πού εἶναι διαθέσιμες μέ ἀπόφαση πού λαμβάνεται σύμφωνα μέ τό δεύτερο ἐδάφιο τῆς παραγράφου 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου δύνανται νά χρησιμοποιοῦνται γιά τή χρηματοδότηση ἄλλων σχεδίων εἴτε διότι ὁ δικαιοῦχος δέν προβαίνει στήν ἐκτέλεση τοῦ σχεδίου εἴτε διότι μειώνει τίς ἐπενδύσεις πού προβλέπονται στήν ἀπόφαση γιά τή χορήγηση τῆς ἐνισχύσεως.

4. Οἱ πιστώσεις πού εἶναι διαθέσιμες σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 22 παράγραφος 3 τοῦ κανονισμοῦ ἀριθ. 17/64/ΕΟΚ τοῦ Συμβουλίου τῆς 5ης Φεβρουαρίου 1964 περί τῶν ὅρων χορηγήσεως ἐνισχύσεων ἀπό τό Εὐρωπαϊκό Γεωργικό Ταμεῖο Προσανατολισμοῦ καί Ἐγγυήσεων([3]), ὅπως τροποποιήθηκε τελευταῖα ἀπό τόν κανονισμό (ΕΟΚ) ἀριθ. 3171/75([4]), δύνανται νά χρησιμοποιοῦνται γιά τή χρηματοδότηση σχεδίων πού ὑποβάλλονται σύμφωνα μέ τόν παρόντα κανονισμό ἀπό τό χρόνο πού παύει ἡ χρηματοδότηση τῶν σχεδίων τοῦ κανονισμοῦ ἀριθ. 17/64/ΕΟΚ, σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 6 παράγραφος 4 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 729/70.

5. Οἱ λεπτομέρειες ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος ἄρθρου θεσπίζονται σύμφωνα μέ τή διαδικασία, πού προβλέπεται στό ἄθρο 13 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 729/70.

Ἄρθρο 20

1. Γιά κάθε σχέδιο πού ἔτυχε ἐνισχύσεως ἀπό τό Ταμεῖο, ὁ δικαιοῦχος διαβιβάζει στήν Ἐπιτροπή μέσω τοῦ Κράτους Μέλους μία ἔκθεση περί τῶν οἰκονομικῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ σχεδίου. Ἡ ἔκθεση αὐτή ὑποβάλλεται ἐντός τῆς προθεσμίας πού καθορίζεται ἀπό τήν Ἐπιτροπή στήν ἀπόφασή της γιά τή χορήγηση ἐνισχύσεως.

2. Ἄν ὁ δικαιοῦχος δέν πληροῖ τήν ὑποχρέωση, πού προβλέπεται στήν παράγραφο 1, ἡ Ἐπιτροπή, ἀφοῦ τόν προειδοποιήσει, δύναται νά ἀνακαλεῖ, ἐν ὅλω ἤ ἐν μέρει, τήν ἀπόφασή της γιά χορήγηση ἐνισχύσεως, σύμφωνα μέ τή διαδικασία πού προβλέπεται στό ἄρθρο 22 καί κατόπιν διαβουλεύσεως μέ τήν ἐπιτροπή τοῦ Ταμείου ἐπί χρηματοδοτικῶν θεμάτων. Ἡ ἀπόφαση κοινοποιεῖται στό ἐνδιαφερόμενο Κράτος Μέλος καί στό δικαιοῦχο. Ἡ Ἐπιτροπή ἀνακτᾶ, ἐν ὅλω ἤ ἐν μέρει, τά ποσά πού ἔχουν καταβληθεῖ.

3. Οἱ λεπτομέρειες ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἰδιαίτερα σέ ὅ,τι ἀφορᾶ τά στοιχεῖα πού πρέπει νά περιλαμβάνει ἡ ἔκθεση πού ἀναφέρεται στήν παράγραφο 1, θεσπίζονται σύμφωνα μέ τή διαδικασία, πού προβλέπεται στό ἄρθρο 22, κατόπιν διαβουλεύσεως μέ τήν Ἐπιτροπή τοῦ Ταμείου ἐπί χρηματοδοτικῶν θεμάτων.

Ἄρθρο 21

Οἱ αἰτήσεις γιά χορήγηση ἐνισχύσεως ἀπό τό Ταμεῖο, πού ὑποβάλλονται στήν Ἐπιτροπή καί ἀφοροῦν σχέδια τά ὁποῖα δέν ἦταν δυνατόν νά τύχουν ἐνισχύσεως λόγω ἀνεπαρκείας τῶν διαθεσίμων πόρων, δύνανται, μέ συμφωνία τῶν αἰτούντων, νά μεταφέρονται στό ἑπόμενο οἰκονομικό ἔτος ἀπό τά ἐνδιαφερόμενα Κράτη Μέλη.

Οἱ αἰτήσεις γιά τίς μεταφορές αὐτές πρέπει νά ὑποβάλλονται στήν Ἐπιτροπή ἐντός 30 ἡμερῶν ἀπό τήν ἡμερομηνία, κατά τήν ὁποία ἐκοινοποιήθη στό Κράτος Μέλος τό ἀποτέλεσμα τῆς διαδικασίας πού προβλέπεται στό ἄρθρο 22. Ἐν τούτοις, ἡ αἴτηση γιά ἐνίσχυση δύναται νά μεταφέρεται μόνο μία φορά.

([1]) ΕΕ ἀριθ. N 116 τῆς 1.5.1973, σ. 1.
([2]) ΕΕ ἀριθ. N 362 τῆς 31.12.1976, σ. 52.
([3]) ΕΕ ἀριθ. 34 τῆς 27.2.1964, σ. 586/64.
([4]) ΕΕ ἀριθ. N 315 τῆς 5.12.1975, σ. 1.

Ἄρθρο 22

1. Ὅταν γίνεται ἀναφορά στή διαδικασία πού καθορίζεται στό παρόν ἄρθρο, ἡ Μόνιμη Ἐπιτροπή Γεωργικῶν Διαρθρώσεων, ἤ γιά θέματα ἁλιείας, αὐτή ἡ Ἐπιτροπή μαζί μέ τή Μόνιμη Ἐπιτροπή Δομῶν Ἁλιείας συγκαλεῖται ἀπό τόν πρόεδρο αὐτῆς, εἴτε μέ πρωτοβουλία αὐτοῦ εἴτε κατόπιν αἰτήσεως τοῦ ἀντιπροσώπου Κράτους Μέλους.

2. Ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Ἐπιτροπῆς ὑποβάλλει σχέδιο τῶν μέτρων πού πρέπει νά ληφθοῦν. Ἡ Μόνιμη Ἐπιτροπή Γεωργικῶν Διαρθρώσεων ἤ κατά περίπτωση, ἡ ἐπιτροπή αὐτή μαζί μέ τή Μόνιμη Ἐπιτροπή Δομῶν Ἁλιείας διατυπώνουν γνώμη ἐπί τῶν μέτρων αὐτῶν, ἐντός προθεσμίας πού καθορίζεται ἀπό τόν πρόεδρο ἀνάλογα μέ τόν ἐπείγοντα χαρακτήρα τῶν ὑπό ἐξέταση θεμάτων. Ἀποφαίνονται μέ πλειοψηφία 41 ψήφων. Οἱ ψῆφοι τῶν Κρατῶν Μελῶν σταθμίζονται σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 148 παράγραφος 2 τῆς συνθήκης. Ὁ πρόεδρος δέν ψηφίζει.

3. Ἡ Ἐπιτροπή θεσπίζει τά μέτρα πού τυγχάνουν ἀμέσου ἐφαρμογῆς. Ἐν τούτοις, ἄν τά μέτρα αὐτά δέν εἶναι σύμφωνα μέ τή γνώμη τῆς Μόνιμης Ἐπιτροπῆς Γεωργικῶν Διαρθρώσεων ἤ, κατά περίπτωση, μέ τή γνώμη τῆς ἐπιτροπῆς αὐτῆς καί τῆς Μόνιμης Ἐπιτροπῆς Δομῶν Ἁλιείας κοινοποιοῦνται ἀμελλητί ἀπό τήν Ἐπιτροπή στό Συμβούλιο. Σ' αὐτή τήν περίπτωση, ἡ Ἐπιτροπή δύναται νά ἀναβάλει, γιά ἕνα μήνα κατ' ἀνώτατο ὅριο ἀπό τῆς κοινοποιήσεως αὐτῆς, τήν ἐφαρμογή τῶν μέτρων τά ὁποῖα ἔχει θεσπίσει.

Τό Συμβούλιο δύναται, μέ εἰδική πλειοψηφία, νά λαμβάνει διαφορετική ἀπόφαση ἐντός ἑνός μηνός.

Ἄρθρο 23

Τά ἄρθρα 92, 93 καί 94 τῆς συνθήκης ἐξακολουθοῦν νά ἐφαρμόζονται στά θέματα πού διέπονται ἀπό τόν παρόντα κανονισμό.

Ἄρθρο 24

1. Οἱ πρῶτες ἀποφάσεις γιά τή χορήγηση ἐνισχύσεων, κατ' ἐφαρμογήν τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, θά ληφθοῦν γιά τό οἰκονομικό ἔτος 1978.

Ἀφοροῦν αἰτήσεις πού θά ὑποβληθοῦν μεταξύ τῆς ἡμερομηνίας ἰσχύος τοῦ παρόντος κανονισμοῦ καί τῆς 30ῆς Ἀπριλίου 1978.

2. Ἀπό τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, τό δεύτερο μέρος τοῦ κανονισμοῦ ἀριθ. 17/64/ΕΟΚ παύει νά ἐφαρμόζεται γιά τά θέματα, πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο 11 παράγραφος 1 ὑπό γ) καί δ). Ἐν τούτοις συνεχίζει νά ἐφαρμόζεται γι' αὐτά τά θέματα, σέ ὅ,τι ἀφορᾶ τίς ἀποφάσεις, πού θά ληφθοῦν γιά τό οἰκονομικό ἔτος 1977.

3. Σχέδια, τά ὁποῖα συνδέονται μέ θέματα, πού ἀναφέρονται στήν παράγραφο 2 καί

— ὑποβάλλονται στήν Ἐπιτροπή σύμφωνα μέ τόν κανονισμό ἀριθ. 17/64/ΕΟΚ μεταξύ 20ῆς Δεκεμβρίου 1976 καί τῆς ἡμερομηνίας ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, ἤ

— μεταφέρονται ἀπό τό οἰκονομικό ἔτος 1977 στό οἰκονομικό ἔτος 1978,

δύνανται νά λαμβάνονται ὑπόψη στά πλαίσια καί ὑπό τούς ὅρους τοῦ παρόντος κανονισμοῦ.

Ἄρθρο 25

Ὁ παρών κανονισμός ἀρχίζει νά ἰσχύει τήν τρίτη ἡμέρα ἀπό τή δημοσίευσή του στήν *Ἐπίσημη Ἐφημερίδα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων*.

Ὁ παρών κανονισμός εἶναι δεσμευτικός ὡς πρός ὅλα τά μέρη του καί ἰσχύει ἄμεσα σέ κάθε Κράτος Μέλος.

Ἔγινε στίς Βρυξέλλες, στίς 15 Φεβρουαρίου 1977.

Γιά τό Συμβούλιο

Ὁ Πρόεδρος

J. SILKIN